

velin) i Retning af Bedømmelsen af den Betydning, Statistisk Bureaus Publikationer har, og dette gælder navnlig med Hensyn til den sociale Statistik og de hurtigt paa hinanden følgende Statistiske Efterretninger. Jeg regner det for et af de meget store Fremskridt, der er sket i Statistisk Bureaus Virksomhed her i Landet, at den er kommet ned paa Kamppladsen, ikke paa den Maade, at Bureauet selv smøger op og deltagere i Kampen, men saaledes, at den giver Materiale til, at de forskellige sociale Kæmpere kan smede deres egne Vaaben og smede dem saaledes, at de er sikre paa, at Materialet holder og duer. Og i fuld Samklang med dette, som man i høj Grad kan og maa tilskrive Bureauets nuværende Chef, er det, at han ogsaa personlig har gjort den store Indsats i det sociale Arbejde her i Landet, som han har ved den Virksomhed som Forligsmand, der i allerhøjeste Grad værdsættes fra alle Sider, maaske med Undtagelse af den mest ekstreme Fløj af social Opfattelse, som findes her i Landet, og som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds i Dag synes at gøre sig en Fornøjelse af at repræsentere.

Formanden: Folketingsmanden for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): Det var et meget voldsomt Angreb, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) fremsatte paa Chefen for Statistisk Bureau, idet han mente, at denne Mand ikke passede det Embede, han er sat til at varetage. I den Anledning vil jeg udtale som min Opfattelse, at Statistisk Bureau mere og mere bliver et særdeles fortræffeligt og velledet Bureau, som fortjener Anerkendelse for det Arbejde, det udfører. Da det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) nu vendte sig mod Statistiske Efterretninger som et Arbejde, der ikke passende burde høre under Statistisk Bureau, ønsker jeg at udtale, at disse Statistiske Efterretninger efter min Mening er særdeles fortræffelige Oplysninger i koncentreret Form, der giver enhver, som gemmer dem, udmærkede Data at ty til i næsten alle Forhold. Jeg vilde meget beklage, om de Bemærkninger, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds fremsatte, skulde føre til, at Bureauet inddrog disse Statistiske Efterretninger.

Schovelin: Det er mig vel bekendt, at der gives enkelte Mennesker, som har et overordentligt Talent til at indrette deres Liv saaledes, at de Institutioner, som de repræsenterer, bliver, om jeg saa maa sige, sakrosankte. Saaledes ved jeg meget vel, at det overhovedet at diskutere, — jeg vil slet ikke nævne at fremkomme med alvorlige Bebrejdelser eller Kritik, for det er der jo ikke Tale om —, hvorvidt et eller andet i Statistisk Bureaus Virksomhed skulde kunne være anderledes eller bedre, er Helligbrøde her i Landet, men jeg er nu altsaa ikke saa overmaade bange for Kætteri, jeg hører, som ærede Medlemmer vil vide af Debatten forleden Dag, til dem, der ønsker, at Kætteriet skal have sin Plads indenfor vort Samfund, og som i Mod-sætning til det radikale Parti, der naturligvis ogsaa her kaster sig paa Maven for Autoriteten, ikke er bange for at kritisere en i øvrigt i alle Maader højt agtet og dybt anerkendt Autoritet.

Naar det ærede Medlem, der sidst talte, i sin Iver for at tækkes denne Institution og dens høje Chef nu stillede Sagen saaledes op, at alt, hvad det nuværende Statistiske Bureau var blevet til i Retning af Udmærkethed, skyldes den nuværende Chef, skyder han ganske ud over Maalet. Jeg tør sige, at en meget væsentlig Del af Fortjenesten tilkommer den ærede Chefs Forgænger, den nuværende Generaltold-direktør, som netop i Stillingen som Chef for Statistisk Bureau havde sin egentlige Plads. Den gennemgribende Reform af Statistisk Bureau, hvorved det fra en, om jeg saa maa sige, gammel Kancelliinstitution, der hørte hjemme i nogle Krinkelkroge af den røde Bygning, er blevet til et moderne statistisk Kontor, skyldes i første Række Rubin, den Ære skal han have, og hans Efterfølger har — det tror jeg, ingen villigere end denne selv vil anerkende — kun arbejdet videre i samme Fodspor. Men nu er her Tale om, at det skal være nødvendigt at udvide Bureauets Rammer og give det ny Arbejdskraft, og jeg var saa naiv at tro, at den, megen Tale om Sparsommelighed og den megen Frygt for at faa nye Embedsmænd var levende i Folketingets Bevidsthed, saa at man overfor ethvert saadant Krav fra Administrationens Side spurgte: Er det nu ogsaa nødvendigt, og skulde vi ikke paa en eller anden Maade kunne spare de Penge?

Det er dernæst fuldstændig forkert, hvad den ærede sidste Taler har sagt om mig, at jeg skulde ikke synes om de Offent-